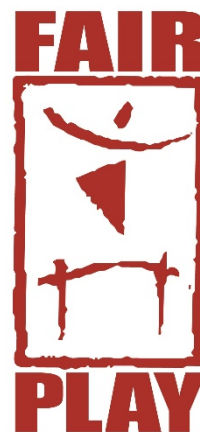

Opgaver til:

”DEN FØRSTE DRÅBE BLOD”

Teatret Fair Play, efteråret 2019

www.fairplay.dk

Forestillingen ”DEN FØRSTE DRÅBE BLOD” fortæller om ”Kundbypigens” situation fra at være en ganske almindelig pige, der er offer for overgreb og mobning og så til, at hun bliver muslim og her føler sig drevet til at hævne alt det, hun har været udsat for, og derfor planlægger nogle attentater mod danske skoler, hvorefter hun af det danske retsvæsen bliver dømt som terrorist.

TIL ORIENTERING FOR LÆREREN:

Du sidder her med et materiale, der spænder vidt både ind i forståelsen af selve forestillingen og ”omkring” forestillingen med de samfundsperspektiver, opgaverne rejser, når I i klassen fordyber jer i dem.

Teatret Fair Plays hensigt har været:

At give eleverne et indblik i, HVORDAN det kunne ske, at en ganske almindelig pige kunne ende der, hvor hun ville bombe to skoler og dermed spolere livet for en masse mennesker.

HVORFOR kunne det ske, at pigen kom så vidt. Var der nogen, som svigtede?:

Kammeraterne, læreren, institutionen, stedfaren, moren eller andre.

Undlod vores samfund at gribe ind, da mulighederne var der?

Og ind i formidlingen af beretningen vil teatret ILLUSTRERE, hvad der trin for trin skete, og hvordan pigen så i sin følelsesmæssigt ustabile situation reagerede. Teatret vil derved PROVOKERE os til selv at være vågne i egen tilværelse, - være bevidste om vores handlinger og ”undladte handlinger”, så vi som samfund ikke kommer ud i en ny ”Kundbypige-situation”, hvor en ung mistrives og går ind på et spor, som fører hende eller ham ind i terrorismen.

Opgaverne har et omfang, så der er lagt op til, at I må vælge ud, hvis I da ikke vil lade emnet ”Hvordan kan det ske for en ganske almindelig dansk pige?” blive et tema i et lidt længere forløb.

Forestillingen er IKKE DOKUMENTAR, og manuskriptforfatterne og teatret har ikke talt med pigen. Derimod har man søgt viden i bl.a. retsprotokollen, i podcasts og i pressen, samt hvor det eller har været muligt at få reel viden.

Teksten bliver i det perspektiv FIKTION, men den kan ses som et forløb, der nok er meget identisk med det, pigen har været igennem.

Jeg, forfatteren til dette opgavesæt er selv lærer i folkeskolen og underviser i udskoling.
Det har ligget mig meget på sinde ikke at fremprovokere nogle ”opgavebesvarelser”, hvor den enes etniske baggrund er bedre end den andens, ligesom klassens muslimske elever IKKE skal opfatte sig selv som en slags syndebukke, hvis eleverne unuanceret når frem til, at Islam er årsagen til, at det går galt for ”kundbypiggen”.

Jeg ønsker jer et godt engagement med fordybelsen i denne forestilling, som ryster os alle, for det kunne jo være en af vores unge, som kom så langt ud i sin tilværelse, at hun vil hævne sig i afmagt.

Vivi Holm

Lærer og cand.mag. I teatervidenskab

INDEN I SER FORESTILLINGEN:

A. Forældreopbakning

Denne forestillings tema vil måske i nogle forældregrupper opfattes som kontroversiel – for hvad vil læreren/skolen mon med netop det her valg?

Måske den orientering fra skolens side kan komme op ved et forældremøde, hvor lærerne inden har afklaret hensigten med at købe forestillingen:

Er det at fordømme piggen og de mennesker og det samfundssvigt, der har ført hende ud i at træffe de valg, hun har gjort?

Er forestillingen en advarsel til forældre om, hvad deres børn kan komme ud i, hvis vi ikke forholder os kritisk til Islam og dens tilhængere?

Eller er hensigten snarere, at vi som forældre og skole skal oplyse vores børn og unge om andre religioner, så de ikke falder ind i ekstremismen, men at vi kan hjælpe dem til at være med til at opbygge en fredelig sameksistens på tværs af religiøse forskelle?

Er forestillingen mon bl.a. tænkt som en læringsproces for eleverne om, at her går grænsen for vores demokrati og vores fælles samfund?

Vi har en straffelov, hvor § 114 og 119 tydeligt fortæller os, hvor vidt den enkelte kan gå.

Endelig er der muligheden, at forestillingen kan ses som ”ren” dokumentar tilsat krop og sjæl hos en 15-årig pige (hvilket forestillingen dog ikke er, for den er fiktion med en sand historie som grundlag for manuskriptforfatteren).

En mulighed kunne være, at klassen før (eller måske efter forestillingen) har besøg af en gruppe muslimsk troende forældre, der på en jordnær måde kan redegøre for den muslimske hverdag og det tilværelsessyn, der ligger bag.

Her vil det også være relevant at understrege, at muslimerne fordeler sig over en stor vifte af religiøst

engagement, ganske ligesom i den danske folkekirke. Nogle er strengt rettroende, andre er, hvad nogle kalder "almindelige folkekirkekristne".

(Det kunne måske også være en ikke-ortodoks imam, der besøger klassen og måske endog får lejlighed til at se forestillingen sammen med eleverne, hvor eleverne så bagefter vil kunne drøfte med ham, hvad de havde set.)

B. Begrebsafklaring

Teatret har sat målgruppen fra 14 år.

Mange begreber i relation til situationen i og omkring Syrien kommer frem i pressen, så eleverne har hørt ordene, men forstår måske kun delvist ordenes indhold.

Så for at lette elevernes forståelse, når ordene bliver nævnt i forestillingen, og samtidig måske også få dem til at forholde sig mere objektivt end fordømmende (eller favoriserende) til begreberne, da kan klassen i fællesskab med læreren finde frem til, hvad de religiøse og specielt de muslimske ord dækker.

Ordnes / begrebernes betydning kan let googles, så betydningerne medtages ikke her:

Hvad dækker begrebet SHARIA?	Overvej om også kristendommen har et regelsæt, som vi, der er døbt til at være kristne, bør/skal overholde.
Hvad dækker begrebet JIHAD? Se: https://www.religion.dk/synspunkt/synspunkt-det-betyder-jihad-i-islam https://da.wikipedia.org/wiki/Jihad	Kender vi noget tilsvarende i kristendommen? (Tænk både på nutiden og i vores historie).
Hvad betyder ordene: Vantro (set fra en muslimsk synsvinkel) At konvertere Martyr Islamisk stat	

OPGAVESÆTTET:

1. Hvorfor gik det så galt? – og har moren et ansvar for den udvikling, pigen kom ind i?

Det er nok et helt puslespil af faktorer, som samlet er årsagen til, at pigen kommer derud, hvor hun vil foretage terrorhandlingen – og hendes mor er en af brikkerne i puslespillet. Både ved det, hun gør for sin datter, og ved det, hun ikke formår at gøre for sin datter.

Tegn en streg ned gennem klassen (eller læg en snor), så I har gulvplads på begge sider.

På den ene side skal I vælge at stå, hvis I synes, at moren gør, hvad hun kan for sin datter i den givne situation.

På den anden side af strengen skal I vælge at stå, hvis I synes, at moren svigter sin rolle som ansvarlig mor

Læreren læser udsagnene op, og eleverne vælger, på hvilken side de vil placere sig.

Når alle har valgt side, beder læreren nogle af eleverne begrunde deres valg.

Det kan så føre til, at nogle elever gerne vil vælge om, og det må de så begrunde, hvorfor de gør.

Nogle af svarene på spørgsmålene vil nok forløbe hurtigt og ret enigt, andre vil måske udvikle sig til klasedrøftelser, og her kommer lærerens rolle ind på det dilemma, som ligger i en forestilling, som er mere end "dokumentar".

Læreren skal ikke styre elevernes svar, men læreren skal hjælpe til at styrke demokratiet ved at mindske racismen og fordømmelsen af andre religiøse samfund, og det gælder uanset om det er kristne mod muslimer eller omvendt.

Se skema på næste side.

Vælg side:

<p>Pigen oplever overgreb fra sin stedfar.... Moren vendte ryggen til, for hun kunne ikke andet, og det ville gå værre, hvis hun forsøgte at hindre det (du undskylder moren i situationen)</p>	<p>Moren skulle have hjulpet datteren, koste hvad det ville! (tæsk, vold, yderligere overgreb...)</p>
<p>Moren tænker generelt mere på sig selv og sine forhold til mænd, end hun bekymrer sig om datteren (find eksempler, der underbygger dit svar)</p>	<p>Moren har formodentlig ikke selv haft det let, og hun gør, hvad hun formår, ud fra sine forudsætninger, for hun elsker sin datter og vil gerne, at det skal gå hende godt</p>
<p>Moren skulle have sagt nej til, at datteren kunne tage med veninden og hendes familie til Tyrkiet</p>	<p>Moren har gjort det rigtige ved at tillade datteren at rejse til Tyrkiet</p>
<p>Det var rigtigt af moren at sende datteren på institution</p>	<p>Det var forkert af moren. Hun skulle have søgt hjælp, så pigen kunne blive hjemme, og så skulle hun have smidt stedfaren ud af hjemmet</p>
<p>Facebook: I stedet for "bare" at brokke sig og fordømme tjeneren, der har en ny dansk pige hver uge, skulle moren hellere have hjulpet sin datter til at komme konstruktivt videre..... (Men hvordan?)</p>	<p>Det er ok, at moren hidser sig op over, at datteren bare er en i rækken af tjenerens ugentlige "turistkærester". Datteren skal lære at passe på i fremtiden !!</p>
<p>Det var rigtigt af moren at forsøge at stoppe skyde træningen</p>	<p>Moren svigtede ved ikke at forhindre, at datteren overhovedet kom i gang med skyde træningen (Hvad opnåede moren ved, at datteren gik til skydning?)</p>
<p>Det er fint, at moren afviser datterens begejstring for Islam og har en klart fordømmende holdning til datteren</p>	<p>Moren burde i stedet have sat sig ned sammen med datteren og forsøgt at forstå, hvad det var ved Islam, pigen følte sig tiltrukket af</p>
<p>Moren handlede generelt rigtigt ved at kræve, at hun bestemmer over datteren og i det hele taget ved at afvise det, moren ikke selv kunne lide eller magtede at sætte sig ind i</p>	<p>Moren burde have forsøgt at forstå datteren, så hun på det grundlag kunne holde en dialog i gang med hende</p>

2. En ganske almindelig pige

Pigen er syg efter at skaffe sig en identitet – efter at få et normalt liv med en normal familie, gode venner – at blive accepteret og føle, at hun er en del af en gruppe, og at nogen bekymrer sig om hende.

Hvem hjælper, og hvem svigter?

Det lykkes ikke ret godt for hende at få et "normalt" liv og hvorfor?

(Når I tager stilling til, hvordan de enkelte reagerer, skal I have med, at det at være passiv også er en reaktion – en slags flugt fra at påtage sig et ansvar.)

Udfyld rubrikkerne, som de er relevante, og som I har drøftet jer frem til svarene:

	Hvordan tager moren vare på sit ansvar for datteren? Og er hun skyldig i pigens udvikling trin for trin?	Tilsvarende læreren: Tager han et ansvar på sig, eller er han skyldig i ikke at handle i de enkelte situationer?	Hvordan reagerer kammeraterne på skolen og på bostedet i relation til det, pigen oplever og den måde, hun udvikler sig på?	Hvorfor går det så galt for pigen? KONKLUDERENDE
Stedfaren er voldelig				
Læreren ser barberbladet og tilbyder at hjælpe				
På bostedet: De hvide hænder præsenterer sig i forrygende tempo, ... og så først ikke mere, men senere ...				
Moren giver pigen lov til at tage til Tyrkiet				

Moren skal juleaften hen til pigens træner				
Moren vil vise, at <u>hun</u> bestemmer: ødelægger passet, giver stuearrest, hun skal komme lige hjem fra skole, ingen besøg i moskeen m.m.				
Læreren siger, at han aldrig fortæller andre, hvad han taler med pigen om				
Læreren hører pigen sige, at hun har viet sit liv til Islam og dermed til sandheden. Han spørger ind til, hvad hun mener med sandheden og bebrejder hende, at hun har konverteret uden at tale med ham eller moren først				
Kammeraterne skriver negativt om hende på Facebook				
Læreren lover at tale med kammeraterne og få dem til at stoppe at skrive det negative om pigen				
Læreren tror på pigens løgn om, at hun vil stoppe bombetruslerne				

Afrund med plenum i klassen, hvor I nok samlet i klassen får flere nuancer frem, end de enkelte grupper hver især har noteret.

Måske kan I også komme ind på disse perspektiver:

Hvornår og hvordan siger man fra, når man fornemmer/oplever, at noget er galt?

Hvem har skylden og ansvaret for pigens udvikling?

Hvem kan sige sig fri for ansvar og skyld?

Er pigen selv uden skyld? – eller tager hun netop ansvar for at redde sig selv ud af sin umulige situation?

Har samfundet et ansvar, og hvordan skulle "samfundet" så have grebet ind (og også fremover kunne hindre, at nye unge kommer ud i kundbypigens situation)?

3. Forsøg at give rollerne krop

(Del 1, 1.scene fra manuskriptet)

PIGEN

(hvisker) Mor?

(MOREN stivner øjeblikkeligt og ser ud i mørket. Stilhed)

Mor? Mor?

(MOREN vender angstryggen til PIGEN og holder sig for ørerne)

EN STEMME

(lavt fra mørket udenfor værelset) Smukke pige? Hvor er dine tanker, smukke pige?

PIGEN

(hvisker desperat) Mor, hjælp mig. Hjælp mig.

EN STEMME

(fra mørket) Smukke pige? Hvad er det?! Har den smukke pige ar?! Har den smukke pige ar?! Hvad!?

(PIGEN græder. Hun ser på sine håndled, imens hun gnider dem mod hinanden)

Græder den smukke pige?! Græder hun?! Græder den smukke pige med arene?!

PIGEN

Han ved alt. Alt jeg tænker. Alt jeg laver. Alt jeg skriver.

EN STEMME

Hvor er din computer? Jeg vil se din computer. Og din mobil. Alt hvad du tænker. Du kan ikke gemme dig, smukke pige. Du er ingenting!

Del klassen i et antal grupper:

- En gruppe spiller scenen, som eleverne opfatter den (efter at de har drøftet indholdet indbyrdes).
- En gruppe gør moren stærkere og mere handlekraftig. (Tag stilling til, hvordan man kan gøre det i gestik og med mimik?)
- En gruppe gør stedfaren endnu mere dominerende:
Han råber ad hende og kalder hende grimme ting – bruge også gerne sarkasme. Hans mål er at kontrollere hende ved at nedgøre hende (gøre hende til ingenting).

- En gruppe gør stedfaren mere voldelig:
Han slår hende hårdt og fastholder pigen rent fysisk, så hun ikke kan komme fri. Hun får blå mærker og måske lejlighedsvis nogle brækkede knogler.
Men lad det ikke ende i en ren voldssituation, for I skal tage med i jeres spil, at pigen også skal kunne komme videre i et liv, selvom hun er bange fra stedfaren og flygter fra ham. (Afprøv gerne, hvor forskelligt det virker, afhængigt af, om det er en pige eller dreng, der spiller stedfarens rolle).

(Eleverne må gerne tilføje personer, så der er opgaver til alle: måske større eller mindre søskende, der også gerne må få replikker, - eller nogle grupper kan måske få samme opgave, hvilket nok kun styrker elevernes forståelse for dynamikken i scenen, når de ser alle klassens små spil, fordi to grupper aldrig vil spille helt ens.)

STEDFAREN

PIGEN

MOREN

EVT. ANDRE

Drøft i gruppen, inden I går i gang med at gennemprøve spillet:

Hvordan er deres indbyrdes forhold? Set fra pigens side og set fra hver af de voksnes side? – og hvordan reagerer eventuelle søskende?

Plenum:

Efter at I i klassen har set alle spillene, er klassen parat til at drøfte, hvad hver af grupperne har fået frem i deres spil.

Derefter skal eleverne forsøge at drøfte sig frem til, hvad pigen kan gøre for at forbedre sin situation, som i bund og grund hviler på, at hun er en almindelig pige, som udsættes for svigt og overgreb fra dem omkring hende.

4. Mobning ødelægger din selvtillid

Klassen arbejder i grupper, og hver gruppe skal lave en lille film/diasserie om mobning, som vi oplever den i forestillingen.

I jeres film skal I vise, hvordan andre kunne have grebet ind, så pigen ikke var blevet så voldsomt mobbet, som I har set det først i forestillingen.

Måske skal klassen deles i pige grupper og drenge grupper? – eller måske skal eleverne netop være blandede, fordi både piger og drenge mobber pigen?

5. Skriv et brev

..... Eller lav et (fiktivt) opslag på de sociale medier, som i forestiller jer, at pigen ser, mens hun er på institutionen. Du skal forestille dig, at du er en klassekammerat fra den gamle skole, og du vælger selv, hvilken holdning du vil indtage:

Du vil trøste pigen, så hun bedre kan komme igennem opholdet

Du vil påvirke hende til at ændre sig (overvej først, på hvilke punkter du synes, at hun skal ændre sig, og tænk også på, hvor svært det kan være at komme ud af en fastlåst rolle)

Præsenter dit "Facebookopslag" for klassen og fortæl om, HVORFOR du netop har valgt de ord, den opsætning og de holdninger, man kan læse ud af din tekst og dit billedvalg.

6. Muslim eller kristen?

Eleverne i klassen er måske 14 år, og en del af dem går nok til konfirmationsforberedelse. Måske der kunne være et samarbejde med den lokale præst, eller emnet kunne tages op i kristendomsundskabs-timerne. Hensigten kunne være at få eleverne til at forstå, at en rettroende muslim måske ikke adskiller sig så meget fra de kristne, som henter hjælp i kristendommen.

I nogle dele af Danmark mere end i andre dele trives unge mennesker som "unge kristne", og deres livsform er funderet i Det nye Testamente, hvor tilsvarende rettroende muslimer har funderet deres livsform i koranen.

Forskellen er måske ikke så stor, for begge grupper vil finde ro i bønner, de vil styre deres eget liv med Jesus/Allah som basis, og de vil leve i en fredelig verden, hvor der er plads til alle. Men de er alle underlagt en missionsbefaling: Opgaven at udbrede deres religion til andre.

Klassen drøfter i smågrupper ud fra at have set forestillingen, hvad det vil sige at være en ganske almindelig og fredelig muslim.

Tilsvarende at være kristen med samme intensitet og styrke.

⌘

Forsøg også at finde frem til:

Om de to religioner har hver sin missionsbefaling, som pålægger medlemmerne at gå ud og hverve nye medlemmer, så religionen kan spredes ud til flere.

Hvilke handlinger skal/bør man udføre, når man er henholdsvis muslim eller kristen?

Og hvad sker der, hvis man ikke gør det?

Hvad opnår pigen ved at leve op til det, Islam "forventer" af hende?

⌘

De mange svar samles op i plenum, og det vil også være her, læreren kommer ind på den danske opfattelse af begreberne sharia og jihad.

("Unge Kristne" og "Indre Mission" kan googles på nettet.)

7. Bøn til Allah, bøn til Gud

Pigen beder med engagement og i stilhed til Allah, men hvad beder hun mon om?

Her kan et samarbejde med muslimske forældre i klassen måske hjælpe med at finde frem til, hvad man kan bede Allah om og hvorfor der måske er grænser for, hvad man kan bede om.

Hvad kan man bede den kristne Gud om?

Samarbejd evt. med læreren i kristendomskundskab og tal her om, hvorvidt der er grænser for, hvad man kan "tale med Gud" om i sin bøn – og hvor går de grænser så?

Forsøg at skrive en bøn til Allah og en bøn til Gud.

Er der nogle forskelle i indholdet og grænserne for, hvad man kan?

Måske kunne I også bruge en kendt melodi fra YouTube til at skrive en hymne til Gud eller måske til Allah?

Hvad vil I takke for?

Hvad vil I bede om hjælp til?

Hvad vil I bede om tilgivelse for?

Hvad vil I bede om for jeres familier, jeres venner og hvem I ellers er tæt på?

8. I samarbejde med samfundsfaglæreren....

Opgaverne her nedenfor er kun delvist formuleret og står som stikord/perspektiver, der kan tages op eksempelvis i samfundsfagstimerne. De går ikke direkte ind i forestillingens tolkning og elevernes forståelse, men de skal forsøge at få eleverne til at forholde sig til de psykologiske og samfundsmæssige problemstillinger, forestillingen rejser, og så er vi inde i kernen af, hvad et engageret teater som TEATRET FAIR PLAY med "appel" til unge og samfundet omkring dem OGSÅ engagerer sig i:

Er det nødvendigt at have overvågning i et samfund som vores?

Hvordan kan samfundet hindre en radikaliseringsproces?

Hvordan kan man være opmærksom på, om nogle af klassekammeraterne/vennerne er i gang med en radikaliseringsproces? – og hvad kan/skal man så gøre?

Hvad ser unge på internettet? – og burde der være mere kontrol med det? Måske fra forældrenes side?

Kan vi forvente, at alle andre mennesker er "som os"? – eller skal vi indstille os på, at vi er forskellige? Nogle er endog så anderledes, at de har svært ved at tilpasse sig vores samfund. Hvordan kan og bør vi forholde os til det?

Er hele kundbysagen samfundets skyld eller pigens skyld? – og bør hun på grundlag af jeres svar så straffes?

Er kundbysagen en social sag eller en kriminalsag?

Det ligger Teatret Fair Play meget på sinde at være et teater med forestillinger, som afspejler den tid og de kriser / konflikter / udviklinger / skævvridninger, som vi lever i og med.

Teatret Fair Play fortæller selv om baggrunden for at sætte netop denne forestilling op.

Kilde: www.dr.dk

SANDRA MEERSOHN MEINECKE

07. AUG. 2019 KL. 09.45

Hvad får en 15-årig pige til at planlægge at angribe to skoler med hjemmelavede bomber? Hvordan kunne det ske, og hvad kan vi lære?

De spørgsmål vil Teatret Fair Play i Holbæk stille, og derfor opfører de fra oktober teaterstykket 'Den første dråbe blod', som er baseret på de virkelige hændelser, der fik Kundby-pigen dømt for terrorforsøg. Men er det nødvendigt at lave teater på baggrund af en så alvorlig sag?

Det mener Robert Parr, som er instruktør og teaterleder ved Teatret Fair Play.

- Vi har en forpligtelse til at fortælle en historie, som skete i Holbæk Kommune, siger han og tilføjer, at både teateret og resten af byen fulgte sagen tæt.

- Ligesom alle andre var vi dybt nysgerrige, men også dybt chokerede over, at det kunne ske. Det er en vigtig samfundsrelevant historie, og det er relevant at tage dialogen om, hvordan det kunne ske, siger han. Han understreger, at stykket ikke er dokumentarisk.

- Det er fiktion. Vi har ikke talt med pigen selv. Så det er ikke en dokumentarisk fortælling, men en forestilling baseret på den virkelige hændelse.